

ligger mig paa Hjerte at faae saa god en Drift og saa stort et Udbytte af Statsklovene som muligt. Naar jeg derfor ikke bestomindre maa gjøre nogle Erindringer derimod, er det ikke, fordi jeg egentlig er uenig i Hensillingerne, idetmindste tagne i deres Almindelighed, men fordi jeg troer, at de Forudsætninger, hvorfra man er gaaet ud i Bilaget, trænge til nogen Berigtigelse, for ikke at give et noget for eensidigt Billede af det Hele, samt fordi jeg troer, at den Dom, som Udvalget, støttet hertil, har fældet over Forstetaten, er temmelig streng og for Enkeltens Vedkommende endog uretsfærdig. De ærede Medlemmer af Udvalget, som ere Forfattere til Bilaget, have væsentligt betragtet Sagen under to Forudsætninger. Den første er den, som rigtignok ikke ligger for, nemlig Muligheden af at afdrive Skovene og at sælge Vedet og Skovgrunden. Skjøndt den, som sagt, ikke ligger for, hverken legalt eller efter min Formening praktisk, troer jeg, at jeg bør paavise et væsentligt Moment, hvori det ærede Underudvalg har feilet i Bedømmelsen af de uhyre Værdier, der her skulde ligge hen uden Rente. Jeg skal ikke gjøre nogen stærk Indvendning imod, at man har beregnet Vedmassens Værdi til 10,500,000 Rb., skjøndt det ganske vist maa erkendes, at man, under den Forudsætning, hvorfra der er gaaet ud, nemlig, at det Hele skulde sælges i en forholdsvis kort Tid, ikke kan luffe Dinene for, at det vil være meget tvivlsomt, om disse Værdier kunne komme ud. Hvad jeg derimod væsentligt skal gjøre Erindring imod, er den Værdi, man har sat paa Skovgrunden, nemlig 150 Rb. pr. Tønde Land. Jeg skal ikke benægte, at der kan være enkelte Stykker, som kunne naae en saadan Værdi, skjøndt det altid maa erindres, at Jorden, hvor god den end er efter sin Sammensætning, dog kun er et Stykke Jord med Stød paa og uden Kultur, og den vil altsaa kræve meget betydelige Omkostninger, før man kan sige, at den er bleven god Agerjord. Naar jeg altsaa erindrer om, at saadan Jord uden Kultur, uden Besætning og uden Bygninger efter min Overbeviisning er grumme lidt værd, — meget Mindre, end man i Reglen er tilbøielig til at troe —, maa jeg komme til det Skjøn — og Andet end et Skjøn have de ærede

Forfattere heller ikke støttet sig til —, at Prisen, sat til 150 Rb., er meget for høi. Jeg vil ikke være istand til at antage det for rimeligt, at den kan sættes til Mere end det Halve, navnlig i Betragtning af, at de største Arealer af disse 50,000 Tdr. Land ere beliggende deels i Grip Skov, der, som bekendt, ikke har god Jord, deels i Sjælland, hvor Jorden heller ikke er god, og deels paa Bornholm, hvor den aabenbart ikke kan regnes for Agerjord. Den Værdi af $7\frac{1}{2}$ Million, som Bilaget fremstiller det som muligt for Staten at forskaffe sig, anseer jeg altsaa for illusorisk, og jeg mener, at den maa ned sættes til omtrent det Halve. Jeg har Mindre at indvende imod den Værdi, som er sat paa de 4,000 Tdr. Land Embedsjord, thi de ere Agerjord, de ere under Kultur, og jeg kan derfor ikke ansee 250 Rb. pr. Tønde Land, hvortil de ere beregnede, for i og for sig at være en urimelig høi Værdi. Der er endnu en tredje Klasse, nemlig de ikke bevogrede Arealer, som udgjøre nogle og tyve Tusinde Tdr. Land, men da en væsentlig Deel af dem findes paa Sjællands Heder samt paa Bornholm, troer jeg, at den Værdi af 50 Rb., som er sat paa dem, er omtrent Halvdelen for høi, idet en stor Deel af dem er fuldkomment værdiløs, saaledes at disse ville medføre en meget betydelig Rabat med Hensyn til de mindre Arealer, der virkelig maatte kunne have nogen Værdi som Agerjord. Selv under den Forudsætning, at man kunde afdrive Skovene og sælge Grunden, er altsaa den Beregning, der er opstillet, og hvorefter der er fremkommet 20 Millioner, efter min Overbeviisning idetmindste 4 Millioner for høi, men jeg kan ganske gaae bort herfra, da jeg ligesom ogsaa selve Bilaget antager, at dette mere er et Tankeexperiment, det ikke er muligt at udføre. Jeg skal da holde mig til den anden Afdeling af Bilaget, der gaaer ud paa at beholde Arealer til Skovdrift, og det er navnlig til denne, at de Hensillinger ere knyttede, som jeg tilbeels har erklæret mig villig til at gaae ind paa. Jeg kan ikke under denne Forudsætning have nogen væsentlig Erindring imod at fastholde Værdien af Vedcapitalen til $10\frac{1}{2}$ Millioner, men ogsaa her er Skovgrunden efter min Overbeviisning, be-